

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/92/2021
Identifikačné číslo spisu: 8210202502
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2022
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8210202502.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu U. S., nar. X.X.XXXX, bytom M., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o. so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti žalovanému Marián Glitta - Sonny Mont, s miestom podnikania Jiráskova 21, 085 01 Bardejov, IČO: 41 899 202 (ukončená podnikateľská činnosť ku dňu 31.1.2021), zastúpenému JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom Štefánikova 87, 085 01 Bardejov, IČO: 35 531 835, v konaní o zaplatenie 8.114 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1Cb/127/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. mája 2021, č. k. 6Cob/8/2021-612, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný má n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 22.12.2020, č. k. 1Cb/127/2010-524, výrokom I. žalobcu zamietol a výrokom II. žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 02.06.2009 k uzatvoreniu zmluvy, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zrealizovať montáž zatepľovacieho systému na stavbách realizovaných žalovaným, konkrétne na bytovom dome na ulici Saleziánov 1282/4 v Michalovciach.

K uzatvoreniu predmetnej zmluvy došlo na základe objednávky žalovaného zo dňa 01.06.2009 s cenou za vykonané práce montáž KSZ polystyrén 80

mm: 300Sk/m³ - 9,95 eur/m³ a montáž KZS minerálna vlna 80 mm: 320 Sk/m³ - 10,62 eur/m³.

Prílohou zmluvy bola cena montážnych prác určená ako zateplenie EPS SF hr. 80 mm s povrchovou

úpravou 9,96 eur/m², zateplenie NOBASIL hr. 80 mm s povrchovou úpravou 10,60 Eur/m². Žalobca po vykonaní časti dohodnutých prác vystavil žalovanému faktúru číslo 3/2009, kde tieto vykonané práce fakturoval.

Cena vykonaných prác predstavovala 2/3 dohodnutej ceny v súlade s tým, že práce boli dokončené z 2/3-tín. Žalovaný žalobcovi uhradil z fakturovanej sumy iba 2.500,- eur a faktúru následne žalobcovi vrátil a reklamoval jej výšku, avšak zároveň aj vady na vykonanej časti diela. Žalovaný uviedol, že práce vykonané žalobcom boli nekvalitné, preto tieto ústne reklamoval. Vady následne odstraňoval prostredníctvom spoločnosti BAUMANN Slovakia, s.r.o., ktorá dokončila aj samotné dielo. Žalovaný mal v reklamovanej faktúre výhrady voči metráži, ktorú si žalobca uplatnil. Žalovaný namietal aj práce navyše, ktoré neboli zaevidované v stavebnom denníku a ktoré žalovaný neodsúhlasil.

3. Prvoinštančný súd poukázal na dohodu zmluvných strán, podľa ktorej žalobca odovzdá žalovanému riadne vykonané dielo najneskôr do 30.07.2009 s tým, že po odovzdaní prác na základe preberacieho protokolu, bude určená celková cena diela v súlade s dohodnutou cenou a s tým, že žalobca je oprávnený fakturovať cenu vykonaných prác až po odovzdaní týchto prác a ich prevzatí žalovaným, pričom dielo musí byť bez väd. Žalobca bol v zmysle zmluvných dojednaní povinný viesť stavebný denník, do ktorého sa mali o.i. zaznamenávať práce navyše. Okresný súd mal za to, že žalobca riadne neodovzdal dielo v zmysle článku XII. bodu 12.2. zmluvy, keďže dielo nedokončil a o odovzdaní a prevzatí diela žalovaným nevyhotovil zápis tak, ako to predpokladala zmluva. Žalobca nepreukázal ani vyzvanie žalovaného na prevzatie diela zápisom v stavebnom denníku tak, ako to predpokladala zmluva. Keďže žalobca riadne nevykonol dielo ako to predpokladala zmluva, nebol ani oprávnený v zmysle článku VII. bod 7.1. žalovanému vystaviť faktúru za vykonané práce, a to ani v rozsahu prác, ktoré vykonal (podľa žalobcu 2/3 z celkového dohodnutého rozsahu prác). Okrem toho povinnosťou žalobcu v zmysle článku XIV. bod 14.8. zmluvy bolo viesť stavebný denník, čo žalobca v konaní nepreukázal, keď sice svedkovia vypovedali, že do stavebného denníka robili zápisky, žalobca však v konaní tento stavebný denník nepredložil, a teda nepreukázal jeho existenciu, na ktorú bolo naviazané aj odovzdanie diela a fakturovanie prác navyše. Okresný súd uviedol, že ani žalovaný nepostupoval v súlade so zmluvnými dojednaniami, resp. ustanoveniami Obchodného zákonníka, keď žalovaný pri reklamovaní väd nepreukázal riadne a včasné reklamovanie, pričom tieto vady mohol reklamovať až po riadnom odovzdaní a prevzatí diela. Žalovaný neuviedol konkrétne vady (nešpecifikoval vady) a termín, dokedy ich mal žalobca odstrániť, rovnako žalovaný neodstúpil od zmluvy ako pri podstatnom porušení zmluvy. Súd prvej inštalácie preto nárok žalovaného na vady diela vyhodnotil ako nárok z väd ako pri nepodstatnom porušení zmluvy.

4. Okresný súd ďalej poukázal na pojednávanie dňa 30.06.2020, na ktorom žalobca uviedol, že oslovil viacero znalcov z odboru odhad hodnoty stavebných prác za účelom vypracovania znaleckého posudku na práce vykonané žalobcom, avšak oslovení znalci po oboznámení sa s prípadom uviedli, že vzhľadom na značný časový úsek od vykonania týchto prác, nie je možné znaleckým dokazovaním určiť rozsah a hodnotu vykonaných stavebných prác, pretože ani samotná cena by nereflektovala cenu stavebných prác v roku 2010, kedy došlo k prácam vykonaným žalobcom. Dňa 31.07.2020 bol súdu doručený výkaz výmer - rozsah prác vykonaných žalobcom zo dňa 17.07.2020, kde žalobca popísal rozsah prác po jednotlivých položkách. Rozsah vykonaných prác vychádzal z výsledkov merania laserovým prístrojom, ktorého sa zúčastnila okrem žalobcu aj predsedníčka spoločenstva vlastníkov bytov bytového domu na ulici Saleziánov 1282/4 v Michalovciach, teda bytového domu, ktorého montáž zateplivacieho systému bola predmetom zmluvy. Žalobca v predmetnom výmere rozsahu prác vychádzal tak, ako tvrdil v predošlých vyjadreniach z toho, že dielo odovzdal žalovanému po vykonaní 2/3-tín dohodnutých prác. Na bytovom dome boli dva druhy balkónov, po meraní vyčíslil žalobca jeden typ balkónov s rozmerom 9,00 m² a druhý typ balkónov s

rozmerom 9,10 m².

Pokiaľ ide o polystyrén EPS, boli dokončené 2 z 3 etáp, žalobca fakturoval žalovanému zo zmluvnej ceny 9,96 eur/m² sumu 6,64 eur/m² (uvedené predstavuje 2/3 ceny). V prípade NOBASIL sklenej vaty, rovnako boli dokončené 2 z 3 etáp, preto sa zo zmluvnej ceny 10,60 eur/m² fakturovala suma 7,06 eur/m² (uvedené predstavuje 2/3 ceny). Celkovo suma žalobcom vykonaných prác predstavuje 11.895,41 eur. Žalovaný k predloženému meraniu rozsahu prác a cene za vykonané práce

vo vyjadrení zo dňa 19.08.2020 uviedol, že žalobca nepredložil súdu nič, čo by nebolo známe už z doterajšieho konania, preto je názoru, že s prihliadnutím na vyslovený právny názor odvolacieho súdu žalovaný svoj nárok naďalej nepreukázal.

Žalobca na pojednávaní dňa 30.09.2020 uviedol, že v prípade ceny prác, fakturácia prebiehala v dvoch platbách, prvá formou úhrady 2/3-tín z dohodnutej ceny na základe faktúry číslo 2009046 a druhá platba vo výške 1/3-tiny dohodnutej ceny prebehla medzi spoločenstvom vlastníkov bytov a hlavného dodávateľa na základe faktúry číslo 2009060 bolo toho názoru, že uvedenými dôkazmi preukázal rozsah aj cenu vykonaných prác. Obdobný výpočet, resp. rozsah vykonaných prác predložil žalobca súdu aj podaním zo dňa 25.01.2016, súdu doručeným dňa 25.01.2016, z ktorého vyplýval výpočet rozsahu prác vykonaných žalobcom. Súdu ani z jedného výpočtu rozsahu vykonaných prác nie je zrejmé, kto tieto výpočty vykonával, teda či poverený zamestnanec žalobcu alebo iná spoločnosť zaoberajúca sa takýmito meraniami

a výpočtami. Skutočnosť, že svedkyňa C. K. potvrdila laserové meranie neznamena, že takéto meranie bolo správne a vykonané odbornou osobou. Ak by však aj súd vychádzal z toho, že zameranie plochy žalobcom, na ktorej vykonal montáž zatepl'ovacieho systému je objektívne zistené a preukázané, žalobca pri vyčísl'ovaní ceny vykonaných prác vychádzal zo zmluvne dohodnutých cien. Jednak cena

za vykonanie prác je medzi zmluvnými stranami dojednaná rozporuplne,

keď z objednávky žalovaného zo dňa 01.06.2009 (dojednaná cena prác montáž KZS polystyrén 9,95 Eur/m² a montáž KZS minerálna vlna 10,62 eur/m²) a z prílohy číslo 1 k zmluve (cena za montáž polystyrénu vo výške 9,96 eur/m² a montáž minerálne vlny NOBASIL vo výške 10,62 eur/m²) vyplývajú iné dohodnuté ceny prác a jednak, ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 03.07.2018, do úvahy neprichádza fakturácia zo strany žalobcu podľa zmluvy o dielo, ale je potrebné vychádzať zo všeobecnej trhovej hodnoty prác, teda hodnoty zatepl'ovacích prác

v danom mieste a čase za 1m² montáže zatepl'ovacieho systému. Súd sa v tomto nestotožnil ani s tvrdeniami žalobcu o určení ceny prác podľa faktúr číslo 2009046

a 2009060, keďže ide o samostatný záväzkový vzťah medzi inými osobami mimo vzťahu sporových strán. Žalobca aj napriek týmto záverom vychádzal

pri preukazovaní ceny prác zo zmluvne dohodnutých cien, čím neuniesol dôkazné bremeno ohľadom týchto tvrdení.

5. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. a z dôvodov § 255 ods. 1 C.s.p.

6. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, napadnutým rozsudkom zo dňa 25.05.2021, č. k. 6Cob/8/2021-612, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. uviedol, že súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu dospel k správne správne právne záveru a preto konštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

8. Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku dal odpovede na všetky podstatné a zásadné okolnosti danej sporovej veci.

Jeho odôvodnenie má atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie vykonal podľa odvolacieho súdu vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu,

na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie preto zodpovedajú vykonanému dokazovaniu

a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Odvolací súd uzavrel, že na týchto

správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. S poukazom na § 536 ods. 1, 2, 3; § 546 ods. 1; § 344, § 564 Obchodného zákonníka krajský súd konštatoval, že žalobca ako zhotoviteľ svojvoľne opustil stavenisko bez ukončenia diela po tom, ako mu žalovaný vytkol jeho vady, preto táto skutočnosť nemôže ísť na ťarchu žalovaného, ale na ťarchu žalobcu. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že nielen žalovaný, ale aj žalobca nepostupovali v súlade so zmluvnými dojednaniami, resp. ustanoveniami Obchodného zákonníka, keď žalovaný pri reklamovaní vád nepreukázal, že tieto riadne a včas reklamoval, kde však je potrebné podotknúť, že tieto vady mohol reklamovať až po riadnom dodaní a prevzatí diela a rovnako žalobca ako zhotoviteľ mal právo fakturovať po odovzdaní a prevzatí prác a po odstránení závad a nedorobkov (podľa bodu VII zmluvy) s tým, že zo žiadneho zmluvného dojednania nevyplýva fakturácia podľa jednotlivých etáp - v prejednávanej veci podľa troch etáp, ale až po celkovom dodaní diela. Navyiac je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca bol povinný viesť stavebný denník, do ktorého mali byť zaznamenané všetky zmeny a požiadavky zmluvných strán a tieto zápisy v stavebnom denníku overené žalovaným mali slúžiť spolu s protokolom o odovzdaní a prevzatí diela ako podklad pre fakturáciu. Žalobca stavebný denník nevedol, preto žalovaný ani nemohol vykonať riadnu reklamáciu bez toho, aby boli poskytnuté náležité podklady spočívajúce v podrobnom súpise vykonaných prác v uvedenom stavebnom denníku.

10. Odvolací súd zdôraznil, že v prejednávanej veci nedošlo k riadnemu odovzdaniu diela žalobcom na základe zápisu (odovzdávacieho protokolu) podľa bodu 12.2 zmluvy o dielo, keď žalobca predčasne opustil stavenisko s tým, že nároky žalovaného na odstránenie vád doposiaľ vykonaného diela neakceptoval, avšak vzhľadom k tomu, že žalovaný žalobcu riadne, t. j. v písomnej forme nevyzval na odstránenie týchto vád tak, aby tieto vady boli riadne špecifikované a aby bol zrejímý termín, do kedy má žalobca tieto vady odstrániť, treba nároky žalovaného posudzovať podľa ustanovení platných pre nepodstatné porušenie zmluvy. Vady, ktoré žalovaný žalobcovi vytkol ústne pri vrátení faktúry nie je možné podľa konajúceho súdu považovať za podstatné porušenie zmluvy a žalovaný pri reklamacii vád nepostupoval spôsobom stanoveným pre podstatné porušenie zmluvy (oznámenie odstúpenia od zmluvy bez zbytočného odkladu po zistení porušenia zmluvy alebo odstúpenie od zmluvy po neodstránení vytknutej vady v primeranej lehote od včasnej reklamácie vady), a preto aj ak by bolo predmetné porušenie zmluvy zo strany žalobcu podstatné, má žalovaný nároky z vád len ako pri nepodstatnom porušení zmluvy. Nakoľko dielo zo strany žalobcu nebolo vykonané riadne a včas a žalovaný na odstránenie vád vykonaného diela žalobcu riadne nevyzval a zároveň žalovaný netrval na dokončení diela zo strany žalobcu, odvolací súd zdôraznil, že má žalobca nárok na zaplatenie len ceny doposiaľ vykonaného diela po odrátaní nákladov na odstránenie jeho vád s tým, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, s povinnosťou preukázať rozsah a cenu doposiaľ vykonaných prác. Pri tomto rozsahu nie je možné vychádzať z faktúry vystavenej žalobcom, nakoľko túto mohol vystaviť až po odovzdaní a prevzatí prác objednávateľom - žalovaným t. j. po spísaní odovzdávacieho protokolu a predložení stavebného denníka. Odvolací súd dospel k záveru, že nič z toho žalobca nepredložil a čo sa týka prác navyiac, tieto mohli byť vykonané len po predchádzajúcom súhlase žalovaného, čo však preukázané nebolo.

11. V súvislosti s rozsahom a cenou vykonaných prác odvolací súd uviedol, že žalobca súdu doručil výkaz rozsahu prác vykonaných žalobcom zo dňa 17.07.2020, kde žalobca popísal rozsah prác po jednotlivých položkách. Rozsah vykonaných prác vychádzal z výsledkov merania laserovým prístrojom, ktorého sa zúčastnila okrem žalobcu aj predsedníčka spoločenstva vlastníkov bytov bytového domu na ulici Saleziánov 1282/4 v Michalovciach. Žalobca v

predmetnom výmere rozsahu prác vychádzal z toho, že dielo odovzdal žalovanému po vykonaní 2/3-tín dohodnutých prác. Na bytovom dome boli dva druhy balkónov, po meraní vyčíslil žalobca jeden typ balkónov s rozmerom 9,00 m² a druhý typ balkónov s rozmerom 9,10 m².

Pokiaľ ide o polystyrén EPS, boli dokončené 2 z 3 etáp, žalobca fakturoval žalovanému zo zmluvnej ceny 9,96 Eur/m² sumu 6,64 Eur/m² (uvedené predstavuje 2/3 ceny). V prípade NOBASIL sklenej vaty, rovnako boli dokončené 2 z 3 etáp, preto sa zo zmluvnej ceny 10,60 Eur/m² fakturovala suma 7,06 Eur/m²

(uvedené predstavuje 2/3 ceny). Celkovo suma žalobcom vykonaných prác predstavuje 11 895,41 Eur.

12. Z výpočtu rozsahu vykonaných prác však nie je podľa krajského súdu zrejmé, kto tieto výpočty vykonával, teda či poverený zamestnanec žalobcu alebo iná spoločnosť zaoberajúca sa takýmito meraniami a výpočtami. Súd teda nemal preukázanú skutočnosť, či takéto meranie bolo správne a vykonané odbornou osobou.

Navyše žalobca pri vyčíslňovaní ceny vykonaných prác vychádzal zo zmluvne dohodnutých cien. Odvolací súd zároveň považoval za potrebné uviesť, že do úvahy neprichádza fakturácia podľa zmluvy o dielo, ale bolo potrebné vychádzať

zo všeobecnej trhovej hodnoty prác, teda hodnoty zateplňovacích prác v danom mieste a čase za 1m² montáže zateplňovacieho systému. Žalobca aj napriek tomu

pri preukazovaní ceny prác vychádzal zo zmluvne dohodnutých cien, čím neunesol dôkazné bremeno ohľadom týchto svojich tvrdení, preto súd prvej inštancie správne podľa odvolacieho súdu žalobu žalobcu zamietol.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 C.s.p.

14. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 621 spisu), prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C.s.p., teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala

jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa žalobcu ďalej napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.).

15. Žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia tak, ako Okresného súdu Bardejov, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove nemajú akúkoľvek logickosť, pričom podľa jeho názoru ide o arbitrárne rozhodnutia bez náležitého odôvodnenia.

16. Dovolateľ je názoru, že body 38. a 39 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sú vnútorne rozporné, keď na jednej strane súd tvrdí, že mohol žalovať len ceny doposiaľ vykonaného diela po odrátaní nákladov na odstránenie jeho väd a v ďalšom bode uvádza, že nemal nárok fakturovať ani práce, ktoré reálne boli vykonané.

V tomto smere dovolateľ poukázal na skutočnosť, že medzi podnikateľskými subjektmi slúži faktúra ako výzva na plnenie a teda nie je možné iným spôsobom sa domáhať zaplatenia ceny v obchodnoprávných vzťahoch ako na základe faktúry.

17. K cene prác považoval dovolateľ za potrebné sa uviesť, že táto predstavuje všeobecnú trhovú hodnotu prác v danom mieste a čase, keďže v danom mieste a čase sa títo dvaja zmluvní partneri na určení ceny dohodli. Zmluvné strany pritom vychádzali z toho,

že všeobecná trhovú hodnotu prác je tá, ktorá bola dohodnutá v zmluve, pretože

v tom čase sa bežne uzatvárali práce za cenu tak, ako bolo uvedené v žalobe

a ako sa žalobca v priebehu konania aj vyjadril. Navyše cenu prác nijakým spôsobom nerozporoval ani žalovaný, pričom žalovaný dokonca čiastočne plnil na faktúru

v dvoch splátkach, ktoré žalobca náležitým spôsobom zdokladoval. A až následne

po dlhšom časovom úseku žalovaný predmetnú faktúru vrátil a začal rozporovať vady, podľa žalobcu zjavne zo špekulatívnych dôvodov. Preto je dovolateľ toho názoru, že úvahy konajúcich súdov nie sú správne v tom smere, že nebola preukázaná cena vykonaných prác, ktorá bola podľa jeho presvedčenia doložená viacerými listinnými dôkazmi.

18. V ostatnej časti ohľadom vady konania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. dovolateľ poukázal na skutkový stav a dôkaznú situáciu súvisiacu s odovzdaním diela, kedy žalobca vyjadruje nesúhlas s takým názorom konajúceho súdu, že neunesol dôkazné bremeno ohľadom ceny a rozsahu prác, ku ktorým skutočnostiam neúspešne navrhol aj vykonanie znaleckého dokazovania.

19. Nesprávne právne posúdenie vzhľadom na odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/11/2010, od ktorého sa mal odvolací súd odchýliť, keďže je podľa žalobcovho názoru nesporné, že zo strany žalovaného došlo k prevzatiu diela a jeho ďalšiemu odovzdaniu Spoločenstvu vlastníkov bytov SVB Embyt, čo preukazujú jeho úkony tým, že na predmetné dielo nastúpila spoločnosť BAUMANN Slovakia, s týmto dielom ďalej žalovaný disponoval a nakladal s ním. Tento diel v rozsahu 2/3 odovzdal Spoločenstvu vlastníkov bytov a následne aj fakturoval faktúrou č. 1009046 zo dňa 22.06.2009 práce vykonané spoločnosťou žalobcu v rozsahu 2/3.

20. Napokon, ak by žalovaný neprevzal dielo a žalobca by mu ho neodovzdal, tak v takom prípade by nemohlo podľa dovolateľa ani dôjsť ku skolaudovaniu stavby, pričom v súdnom spise sa nachádza oznámenie o začatí kolaudačného konania zo dňa 14.01.2010, ako aj kolaudačné rozhodnutie zo dňa 09.02.2010. Týmto je podľa žalobcu nesporné, že žalovaný s predmetným dielom disponoval a predmetné dielo bolo odovzdané tým, že vstúpilo do úžitku, čo je taktiež nesporné a vyplýva to aj z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu, podľa ktorého odovzdanie diela vstupom do úžitku je taktiež možné.

21. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení dovolateľ dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že mu prizná nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že dovolacie dôvody žalobcu sú v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Žalovaný má za to, že konajúce súdy správne zistili skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, vec správne právne kvalifikovali, z ktorého dôvodu navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený podľa § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

24. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

25. Podľa ustanovenia § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia expressis verbis vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho

súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

26. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom

v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení

sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá

v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

28. Podľa § 428 C.s.p., dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

29. Podľa § 431 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

30. Podľa § 432 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

31. Podľa § 433 C.s.p., dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

32. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., keďže má za to, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie je ďalej odôvodnené § 421 ods. 1 C.s.p., teda tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.).

33. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa § 420 C.s.p., pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

34. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Túto vadu videl dovolateľ prioritne v tom, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, nepreskúmateľný a vnútorne rozporný.

35. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. sú - zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ C.s.p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

36. Dovolací súd zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

37. Právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (sp. zn. II. ÚS 383/06).

38. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

39. Funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

40. Zároveň dovolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/95 zo dňa 16. marca 2005 z ktorého vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní.

41. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že nielen žalovaný, ale ani žalobca nepostupovali v súlade so zmluvnými dojednaniami, resp. ustanoveniami Obchodného zákonníka, keď žalovaný pri reklamovaní vád nepreukázal, že tieto riadne a včas reklamoval. Odvolací súd dodal, že tieto vady mohol žalovaný reklamovať až po riadnom

dodaní a prevzatí diela a rovnako žalobca ako zhotoviteľ mal právo fakturovať po odovzdaní a prevzatí prác a po odstránení závad a nedorobkov (podľa bodu VII zmluvy) s tým, že zo žiadneho zmluvného dojednania nevyplýva fakturácia podľa jednotlivých etáp - v prejednávanej veci podľa troch etáp, ale až po celkovom dodaní diela. Odvolací súd zdôraznil, že ak žalobca k faktúre č. 003/2008 len tvrdil vykonanie diela, ale nedokázal presný rozsah vykonaných prác podľa zmluvy o dielo č. 7/2007, t.j. zrealizovanej a nezrealizovanej časti, bolo potrebné súhlasiť so zvoleným postupom okresného súdu, ktorý zo zistení, že dielo sa budovalo 188 dní, z čoho žalobca práce vykonával 143 dní a žalovaný 45 dní ustálil, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie ceny za ním zrealizované dielo v rozsahu 76,6% z pevne dohodnutej ceny diela 1.607.000 Sk, čo predstavuje sumu 1.222.284,20 Sk.

42. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nie je nedostatočné a nepreskúmateľné, pretože spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu sú zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Dovolací súd dodáva, že sa ani dovolateľom vytknuté závery odvolacieho súdu v bodoch 38. a 39. napadnutého rozhodnutia nejavia ako vnútorne rozporné, pretože sa v nich umocňuje záver konajúcich súdov, ktorým považujú dielo za nevykonané riadne a včas, resp. ani za riadne neodovzdané v zmysle predmetnej zmluvy o dielo a jeho čl. XII. bodu 12.2. Zároveň dovolací súd podotýka, že následnú argumentáciu dovolateľa ohľadom účinkov fakturácie prác, ktorá predstavuje všeobecnú trhovú hodnotu prác je nutné považovať za novo uvedenú skutočnosť (tzv. „novotu“), ktorej však nemožno priznať účinky v zmysle § 366 C.s.p. s tým, že ju žalobca mohol uplatniť už v podanom odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, čo však neurobil.

43. Dovolací súd v súvislosti s vyššie uvedenou dovolacou námietkou a nesúhlasom žalobcu so záverom konajúcich súdov o nepreukázaní dôkazného bremena v tomto smere (ceny vykonaných prác) zároveň pripomína, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strany sporu (a zakladajúcim prípustnosť dovolania), nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R37/1993, R125/1999, R42/1993). Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 125/1999, dospel k záveru, že ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je prípustné, lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov nie je uvedené medzi prípustnými dôvodmi dovolania, ktoré sú vymedzené v § 241 ods. 1 písm. a/ až c/ O.s.p. Pre tento záver svedčí aj § 243a ods. 2 druhá veta O.s.p., ktorý upravuje, že dovolací súd nevykonáva dokazovanie. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.11.2013, sp. zn. 5Cdo/275/2013). Nová právna úprava na podstate uvedeného nič nezmenila.

44. Podľa § 185 ods. 1 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 C.s.p.).

45. Pri uplatnení zásady voľného hodnotenia dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Iba výnimočne zákon súdu ukladá určité obmedzenie pri hodnotení dôkazov (napr. § 192, § 193, § 205 C.s.p.).

46. Ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvej inštancie; skutkové závery tohto súdu je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 384 C.s.p.).

47. Súd rozhodujúci o dovolaní nepreskúmava správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to už len z toho dôvodu, že v konaní o tomto opravnom prostriedku nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy; na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu totiž nemá možnosť dôkazy sám vykonávať (§ 442 C.s.p.).

48. Keď Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže vykonávať dokazovanie, tak nemôže iba na základe súdnych spisov preskúmať správnosť hodnotenia dôkazov súdom, lebo si nemôže pre svoje rozhodnutie zabezpečiť rovnaké podklady a predpoklady doplnením alebo zopakovaním dokazovania, aké mal súd, ktorý dôkazy hodnotil. Zároveň dovolací súd poukazuje na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/46/2017 a obdobne aj sp. zn. 4Obdo/41/2017, v ktorom uviedol, že „súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C.s.p.) a nie sporových strán. Ak súd teda v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., lebo to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení.“

49. Dovolací súd dodáva, že súd prvej inštancie zhromažďuje dôkazy podľa procesnej iniciatívy sporových strán a tieto zhromaždené dôkazy vyhodnocuje aj v zmysle zásad hodnotenia dôkazov vyplývajúcich z ust. § 191 ods. 1 C.s.p. Hodnotiacia úvaha konajúcich súdov v prejednávanej spore zodpovedá zásadám formálnej logiky a je aj v tejto časti preskúmateľná. Je možné uzavrieť, že konajúce súdy dali v dôvodoch svojich rozhodnutí odpoveď, akým spôsobom hodnotili dôkazy relevantné pre zhodenie otázky základy nároku i výšky uplatneného nároku, a to aj s akcentom na dokazovanie znaleckým posudkom, o ktorom dokazovaní rozhodol súd prvej inštancie uznesením na pojednávaní dňa 27.12.2016 tak, že ho nevykoná (č. l. 346 spisu). Dovolací súd zdôrazňuje, že znalecký posudok je jedným z dôkazných prostriedkov, ktorým možno zistiť stav veci a je len na úvahu konajúceho súdu, či vykoná dokazovanie aj nariadením znaleckého posudku, ktorého (ne)vykonanie však nezakladá prípustný dôvod dovolania vyvodený ustanovením § 420 písm. f/ C.s.p.

50. Podľa názoru odvolacieho súdu procesný postup odvolacieho súdu prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku, žalobca mal možnosť zúčastniť sa na úkonoch súdu prvej inštancie a proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podať odvolanie, čo aj urobil. Skutočnosť, že sa dovolateľ nestotožňuje s právnym názorom všeobecného súdu, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti, zjavnej neodôvodnenosti alebo zmätočnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

51. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že procesným postupom súdov oboch inštancií nedošlo k tomu, že by súdy znemožnili žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.).

52. Dovolací súd ďalej uvádza, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p., sa rozumie otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení

§ 432 ods. 2 C.s.p., no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2020, sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 C.s.p. je možné vyvodiť, že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum, a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

53. Pokiaľ v dovolaní vymedzená otázka, ktorú má podľa dovolateľa posudzovať dovolací súd, predstavuje skutkovú otázku, nie je splnená zákonná podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 421 ods. 1 C.s.p. a takúto otázku nie je dovolací súd oprávnený vo svojom rozhodnutí riešiť.

54. V prípade, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí dovolacieho súdu, od ktorých sa odvolací súd v riešenom spore odklonil. Tento dôvod prípustnosti sa viaže na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany odvolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd v rozhodnutiach, ktoré boli zverejnené ako súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

55. Ak už došlo k judikatórnemu vyriešeniu určitej otázky a k publikovaniu niektorého rozhodnutia alebo stanoviska riešiaceho túto otázku v Zbierke, je potrebné, aby súdy tento judikatórny posun vo svojej rozhodovacej praxi zohľadňovali.

Skutočnosť, že súd bez vysvetlenia nerešpektuje niektorý judikát najvyššieho súdu, oslabuje presvedčivosť jeho rozhodnutia. Ide tiež o negatívny dopad na predvídateľnosť súdneho rozhodovania. Súd sa pri prejednávaní a rozhodovaní určitej veci nemusí stotožniť s judikátom najvyššieho súdu vydaným v skutkovo a právne podobnej veci, avšak je nevyhnutné, aby svoj odlišný právny názor argumentačne (kriticky) konfrontoval v odôvodnení rozhodnutia a dostatočne vysvetlil, prečo nebolo možné stotožniť sa s judikátom.

56. Je potom úlohou dovolacieho súdu, ak sú dôvody prípustnosti z tohto pohľadu dovolateľom uvedené, t. j. predpokladá sa, že dovolateľ „presvedčí“ dovolací súd, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, aby tento odklon, ak bude mať za to, že dovolanie je prípustné, z hľadiska právneho posúdenia vec vyriešil. Dovolateľ preto musí v dovolaní presne uviesť, ktorý konkrétny judikát (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) nerešpektoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., 2016, str. 1382).

57. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.).

58. Dovolací súd preskúmaním dovolania konštatuje, že v ňom absentuje jednoznačné vymedzenie právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) odklonil od ustálenej

rozhodovacej praxe dovolacieho súdu s tým,

že dovolateľom namietnuté skutočnosti predstavujú otázky skutkové súvisiace s odovzdaním a prevzatím diela, resp. kolaudácie stavby (body 19. a 20. tohto rozhodnutia). Jednoznačné vymedzenie právnej otázky, resp. odklonu odvolacieho súdu od praxe dovolacieho súdu nie je možné vyvodit' ani v zmysle dovolateľom prezentovaného rozhodnutia zo dňa 24.02.2011, sp. zn. 5Obdo/11/2010, ktoré sa týkalo „nesprávnej aplikácie ust. § 560 Obchodného zákonníka v nadväznosti na ust. § 470 Obchodného zákonníka, t. j. povinnosti odovzdať doklady, ktoré sú potrebné na prevzatie a užívanie predmetu diela.“ Nesprávna aplikácia uvedených ustanovení je v označenom rozhodnutí dovolacieho súdu dôvodené aj s naplnením zákonných podmienok na užívanie „komínového systému v zmysle technických požiadaviek na výrobky a posudzovanie zhody v zmysle príslušných zákonov a vyhlášky“, resp. iného skutkového a právneho stavu, akým je prejednávaný spor.

59. Z obsahu dovolania, v spojení s vyššie uvedeným rozhodnutím dovolacieho súdu, najvyšší súd vydedukoval, že dovolateľ svoju otázku smeroval zrejme na tú „či má nárok na zaplatenie ceny diela aj v prípade, ak nedošlo k riadnemu ukončeniu diela, pričom je nesporné, že došlo k odovzdaniu diela vstupom do jeho úžitku (kolaudáciou a podobne).“ V prípade takto vydedukovanej otázky v zmysle dovolateľom prezentovaného rozhodnutia zo dňa 24.02.2011, sp. zn. 5Obdo/11/2010, kde bol takýto záver spomenutý len ako súčasť odôvodnenia odvolacieho súdu, resp. jeho konštatáčnej časti a nie právneho záveru dovolacieho súdu (viď bod 58. tohto rozhodnutia), dovolací súd uzatvára, že ani takto precizovaná právna otázka by nebola pre napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu kľúčová, pretože základ napadnutého rozhodnutia spočíva v nepreukázaní kvalifikovaného rozsahu a ceny prác, ktoré žalobca mal vykonať v zmysle ním predloženej faktúry. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobca nebol jediným zhotoviteľom nedokončeného diela a jeho následná kolaudácia a vstup do užívania nie je výsledkom jeho výlučnej činnosti.

60. Dovolací súd taktiež konštatuje, že záver o neprípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p. pri riešení tzv. skutkových otázok zaujal už vo svojich skorších rozhodnutiach (v podrobnostiach viď aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017), zotrúva na ňom a nevidí dôvod, aby sa od neho v rozhodovanej veci odklonil.

61. Osobitne dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bolo úspešne podrobené testu ústavnosti uznesenie najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať“.

62. Dovolací súd zároveň dodáva, že za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s § 432 ods. 1 a 2 C.s.p., nemožno považovať argumenty žalobcu uvedené v dovolaní, z ktorých je zrejmé v zásade len jeho nespokojnosť s vyvodením skutkových zistení a záverov konajúcich súdov.

63. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu podľa § 420 písm. f/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. nie je procesne daná, preto jeho dovolanie podľa § 447 písm. c/, f/ C.s.p., odmietol.

64. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262

ods. 2 C.s.p.).

65. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.